

At „indtil 20 Aar“ i femte Linie fra oven, forandres til „indtil 30 Aar.“

21) Udvalgets Forslag: At Lovforslagets § 3 udgaaer, og at istedetfor Samme sættes 2 Paragrapher, der blive § 4 og § 5, saalydende:

22) § 4.
Af de indkomne Kjøbesummer tilfalde 20 pCt. den nuværende Besidder.

23) § 5.
Det øvrige Beløb af Kjøbesummerne bliver en Fideicommisscapital under Justitsministeriets Bestyrelse. Af de fulde Kjøbesummer kunne $\frac{3}{4}$ forblive indestaende paa første Prioritet i de afhandlede Eiendomme, mod aarlig Rente 4 pCt., uoplygelige indtil 20 Aar fra Creditors Side, saalænge Debitorerne opfylde deres Forpligtelser. Ligeledes kunne Kjøbesummerne anvendes til Betaling af den Fideicommissets Substants paahvilende Gjæld paa saadanne Betingelser, som Justitsministeriet bestemmer.

24) Lovforslagets § 3:
De indkomne Kjøbesummer blive med Undtagelse af 10 pCt., der tilfalde den nuværende Besidder, at sikkre saaledes, som Justitsministeriet maatte bestemme, dog at $\frac{2}{3}$ af Kjøbesummerne, efter Gradrag af ovenmeldte 10 pCt., kunne, uoplygelige fra Creditors Side, blive indestaende i de afhandlede Eiendomme mod første Prioritets Panteforskrivning, iøvrigt clausuleret saaledes, som det er bifaldet for Umyndiges Midler. Saa kunde Kjøbesummerne og med fornævnte Ministeriums Samtykke anvendes til Betaling af den Lehn, Siamhuset eller Fideicommisset paahvilende Gjæld.

ad § 4.

25) Udvalgets Forslag: At Lovforslagets § 4 udgaaer, og at istedetfor samme sættes en Paragraph, der bliver § 6, saalydende:

Kjøbecontracterne og Skjøderne samt de Panteforskrivninger, der blive at udstede i Genhold til § 5, maae, naar Afhandelse skeer til Brugerne, deres Børn eller Svigerbørn, ved første Afhandelse udfærdiges paa stemplet Papir af 4 Klasse Nr. 4. Ligeledes bortfalde ved denne Afhandelse Halvprocentafgiften og de Gebyhrer, som i Anledning af de

nævnte Documenters Thinglæsning ellers tilfalde Statskassen.

26) Lovforslagets § 4:

Kjøbecontracterne og Skjøderne samt de Panteforskrivninger, der blive at udstede i Genhold til § 3, maae, naar Afhandelsen skeer til Brugerne, deres Børn eller Svigerbørn, ved den første Afhandelse udfærdiges paa stemplet Papir af 4de Klasse Nr. 4.

Ordføreren (Simony): Den Paragraph af Lovforslaget, som nu er Gjenstand for Behandling, udtaler, hvad der er Hovedoiebudet med Lovforslaget, nemlig løsningen af de fideicommissariske Bånd, der hvile paa det Fæstegods, der hører til Fideicommisserne, saaledes, at det staaer Besidderne af disse Fideicommisser frit for efter Loven at afhænde Bøndergodset. Men i Forbindelse med denne Udtalelse af Lovforslagets Hovedoiebud i Paragraphen, har man troet, strax at at burde udtale, at hvad der saaledes blev indvundet for Fideicommisserne ved Afhandelsen af Bøndergodset, burde med det fulde Beløb komme de til Besiddelsen Berettigede tilgode, dog med den Indskrænkning, som nærmere bestemmes i Lovforslagets § 4. Forsaavidt Paragraphen indeholder den Bestemmelse, at uden Hensyn til de i Crectionsbrevene derimod fridende Bestemmelser, skal en saadan Berettigelse tilkomme Fideicommissernes Besiddere, troer jeg kun at burde bemærke, at denne Bestemmelse navnlig er optaget med Hensyn til, at der ere enkelte Crectionsbreve, der udtrykkelig forbyde Besidderne endog under Trudsel af Lehnets eller Fideicommissets Fortabelse, at andrage paa, at maatte afhænde noget af det til Fideicommisset hørende Bøndergods. Vel antog Udvalget, at en saadan udtrykkelig Reservation i saa Henseende turde være mindre fornøden, men for dog at forebygge al Tvivl i saa Henseende, har man dog fundet det rettest, at optage den i selve Loven. Til denne Paragraph er der af 3 ærede Medlemmer i Thinget stillet det Andringsforslag, at efter Ordet „afhændes“ skal tilføies „til fuldkommen Eiendom eller til Arvefæste“, saaledes altsaa, at Besiddere af Fideicommissgodsfer skulde være berettigede til at afhænde Fæstegodset saavel til Arvefæste som